

Acțiune introdusă la data de 14 decembrie 2006 — Kaimer și alții/Comisie

(Cauza T-379/06)

(2007/C 42/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Germania), SANHA Kaimer GmbH & Co. KG (Essen, Germania), și Sanha Italia srl. (Milano, Italia) (reprezentant: Rechtsanwalt J. Brück)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea Deciziei C(2006) 4180 final a pârâtei din 20 septembrie 2006, modificată prin decizia pârâtei din 29 septembrie 2006, notificată celor trei reclamante la data de 5 octombrie 2006, referitoare la o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri);
- în subsidiar, reducerea termenului stabilit în articolul 1 din decizia menționată pentru cele trei reclamante și anularea sau reducerea amenzii stabilite în sarcina acestora în articolul 3 din decizia menționată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006 în cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri. Prin decizia atacată s-a dispus obligarea reclamantelor la plata unei amenzi pentru încălcarea articolului 81 alineatul (1) CE, precum și a articolului 53 alineatul (1) din Acordul SEE. În opinia Comisiei, acestea au participat la o serie de înțelegeri pe piața racordurilor din cupru și a racordurilor din aliaje de cupru, luând forma stabilirii prețurilor, a acordurilor privind tarifele și rabaturile, a acordurilor privind mecanismele de stabilire a creșterilor prețurilor, a repartizării piețelor și a clienților și a schimbului altor informații comerciale.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

În primul rând, se susține în mod special că, în motivarea deciziei sale, pârâta a luat în considerare înscrisuri față de care reclamantele nu și-au putut exprima opinia în cadrul unei audieri legale.

În al doilea rând, reclamantele arată că a fost încălcată de către Comisie obligația de motivare prevăzută de articolul 253 CE. În opinia reclamantelor, decizia atacată este insuficient motivată, din cauza investigării greșite a situației de fapt. În plus, faptele dezincriminoare nu au fost luate în considerare, iar probele au fost apreciate în mod eronat.

Mai mult, reclamantele critică faptul că situația de fapt stabilită de către Comisie ar fi fost apreciată ca fiind o încălcare complexă a articolului 81 alineatul (1) CE.

În al patrulea rând, se susține în subsidiar că modul de calcul al amenzii relevă un abuz de putere, fiind stabilit în baza unei durate prea lungi a faptei, iar reclamantelor nu li s-a acordat nicio circumstanță atenuantă.

În sfârșit, reclamantele arată că, prin cuantumul amenzii aplicate, Comisia încalcă principiul proporționalității.

Acțiune introdusă la data de 15 decembrie 2006 — FRA. BO/Comisie

(Cauza T-381/06)

(2007/C 42/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: FRA.BO SpA (Milano, Italia) (reprezentați: R. Celli și F. Distefano, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 2 din Decizia Comisiei din 20 septembrie 2006 (cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri — C(2006) 4180 final) referitoare la o procedură de aplicare a articolului 81 CE, în măsura în care privește cuantumul amenzii impuse reclamantei;
- reducerea amenzii aplicate reclamantei în exercițiul competenței jurisdicționale avute de Curte; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea parțială a Deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei, din 20 septembrie 2005 în cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri, prin care Comisia a stabilit că reclamanta, împreună cu alți întreprinzători, a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin stabilirea prețurilor, a listelor de prețuri, a reducerilor și a rabaturilor, a punerii în aplicare a mecanismelor pentru introducerea creșterilor de preț, prin împărțirea piețelor naționale, împărțirea clientelei și schimbul altor informații comerciale.

Reclamanta contestă decizia atacată pentru următoarele motive:

- Reclamanta invocă, în primul rând, că Comisia a făcut o eroare de apreciere manifestă și a încălcat principiile fundamentale de drept printr-o aplicare incorectă și ilegală a principiilor din Comunicarea din 2002 privind Clementa (*);
- Mai mult, reclamanta invocă faptul că Comisia a făcut o eroare de apreciere manifestă prin acordarea societății FRA.BO a unei reduceri de 20 % disproporționat de mici în conformitate cu Comunicarea din 1996 privind Clementa și a încălcat principiile fundamentale ale proporționalității, așteptării legitime și ale obligației de a motiva.

(*) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO C 45, 2002, p. 3).

Acțiune introdusă la data de 15 decembrie 2006 — Tomkins/Comisie

(Cauza T-382/06)

(2007/C 42/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tomkins plc (Londra, Marea Britanie) (reprezentanți: T. Soames și S. Jordan, solicitori)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 1 din Decizia Comisiei din 20 septembrie 2006 (cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri — C(2006) 4180 final) referitoare la o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din acordul SEE, în măsura în care privește reclamanta; sau, în subsidiar:
- amendarea articolului 2 litera (h) din decizia contestată astfel încât să se reducă amenda impusă reclamantei și societății Pegler; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea articolului 1 din Decizia C(2006) 4180 final a Comisiei, din 20 septembrie 2006 în cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri, prin care Comisia a stabilit răspunderea solidară a reclamantei și a societății Pegler Ltd pentru încălcarea articolului 81 CE în cadrul industriei racordurilor din cupru în perioada cuprinsă între 31 decembrie 1988 și 22 martie 2001 și i-a impus plata unei amenzi de 5,25 milioane de euro. În subsidiar, reclamanta solicită amendarea articolului 2 litera (h) din decizia contestată.

Reclamanta afirmă că articolul 230 CE a fost încălcat de către Comisie pentru următoarele motive:

În primul rând, se pretinde că regulile privind răspunderea societăților mamă pentru actele filialelor lor au fost încălcate de către Comisie prin stabilirea răspunderii solidară a reclamantei cu una dintre fostele sale filiale Pegler Ltd, pentru conduita acesteia din urmă. În acest sens, reclamanta susține că Comisia a făcut o eroare de drept manifestă prin identificarea greșită a temeiului legal pentru răspunderea societății mamă și prin aplicarea greșită a testului vizând stabilirea răspunderii acționarilor într-o situație de fapt în care acesta nu ar trebui aplicat. Mai mult, reclamanta susține că o eroare a fost făcută de către Comisie atunci când a considerat presupusul obiect de activitate al reclamantei în sectorul construcțiilor ca fiind relevant pentru a stabili dacă reclamanta era sau nu un simplu investitor financiar care a delegat societății Pegler răspunderea operațională la nivel de subdiviziune economică locală. Și mai mult, faptul că, în această cauză, Comisia s-a liberat de propria sarcină în stabilirea răspunderii acționarilor și a transferat această sarcină acționarilor încalcă principiul prezumției de nevinovăție.

În al doilea rând, reclamanta pretinde că Comisia a făcut o eroare de fapt manifestă și nu a dovedit în mod adecvat nicio influență decisivă exercitată de către reclamantă asupra conduitei comerciale a societății Pegler. În opinia reclamantei, faptele nu stabilesc răspunderea reclamantei nici (a) în sensul legii corecte, pe care Comisia fie nu a aplicat-o, fie a aplicat-o în mod greșit, nici (b) în sensul legii incorecte așa cum a afirmat Comisia.

În al treilea rând, reclamanta afirmă că Comisia nu a explicat în mod adecvat de ce probele aduse de reclamantă au fost insuficiente pentru a respinge prezumția de influență decisivă.

În al patrulea rând, reclamanta afirmă că Comisia a aplicat un standard greșit atunci când a impus o majorare a amenzii în scop disuasiv, aceasta neevaluând corect elementele de probă pentru calculul perioadei în care societatea Pegler a participat la cartel, ajungând în acest fel la o stabilire nefondată și incorectă a duratei infracțiunii.